

مقطع تحصیلی: کاردانی کارشناسی رشته: کاردانی حرفه ای معماری ترم: ۲.. سال تحصیلی: ۱۳۹۸-۱۳۹۹
 نام درس: مبانی بیان معماری داخلی.. نام و نام خانوادگی مدرس: حدیث داوده....
 آدرس email مدرس:hadisdavoodeh@yahoo.com..... تلفن همراه مدرس: ۰۹۳۷۲۵۵۴۸۸۳

جزوه درس: مبانی بیان معماری داخلی.. مربوط به هفته : دوازدهم
 text: دارد ندارد voice: دارد ندارد
 تلفن همراه مدیر گروه :

صفحه های زیر برگرفته از جزوه مبانی بیان معماری داخلی که به صورت pdf در اختیار دانشگاه قرار داده شده در صورت تمایل از جزوه اصلی استفاده شود.

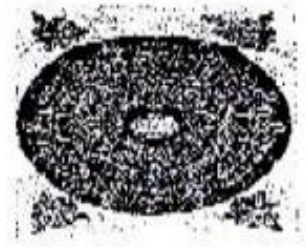
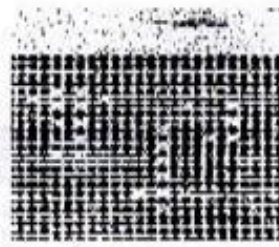
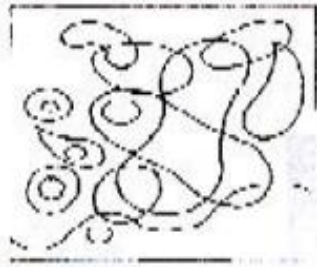
صرفه جویانه - پرنقشی

استفاده از حداقل عناصر بصری در طرح روش اصلی فن صرفه جویانه است، شکل ۳-۱۱، و در مقابل آن فن پرنقشی قرار دارد، شکل ۳-۱۲. فم اول عبارت از انتخاب و ترتیب عناصر بصری در نهایت اختصار و سادگی است و پرنقش همان طور که از نام آن بر می آید، عبارت است از افزودن عناصر بسیار به طرح اولیه و پرداختن به ریزه کاریها و جزئیات، در این روش اغلب از عناصر تزئینی زیاد استفاده می شود، که در این صورت استفاده صحیح از آن موجب ملایمت و زیبایی طرح می گردد. طرحهای پرنقش و نگار تداعی کننده قدرت و غنا هستند، حال آنکه صرفه جویی در طرح از لحاظ بصری که فقط به اساس کار توجه دارد خلوص، فروتنی و فقر است.

شکل ۳-۱۱ صرفه جویانه

قابل توجه مدرسین محترم : حداقل ۴ صفحه در هر هفته برای ارایه محتوای درس و یک صفحه برای خلاصه درس و نمونه سولات در نظر گرفته شود.

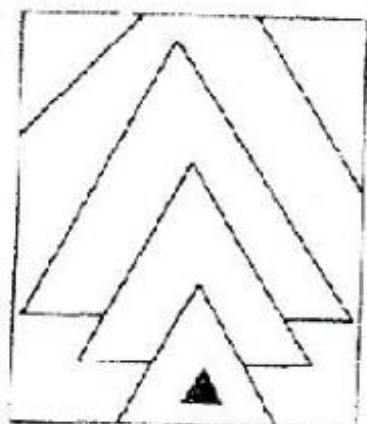

شماره ۳-۱۲ بر نشر

مختصرگیری - مبالغه

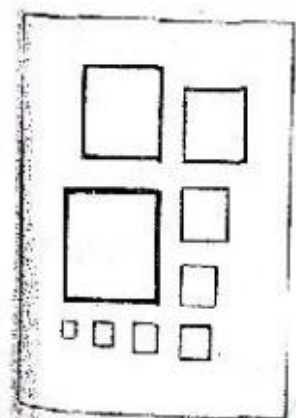
مختصرگیری شکل ۳-۱۳ و مبالغه شکل ۳-۱۴ هم‌تاهای عقلانی فنون صرفه‌جویانه و پر نقش‌اند، هدفهای آنها مشابه است منتها در زمینه‌های متفاوت. در فن مختصرگیری طراح حداکثر وسواسی و محدودیت را برای خود قایل می‌شود تا با حداقل انرژی و عناصر بصری، حداکثر واکنش و توجه بیننده را برانگیزد. روش مبالغه درست نقطه مقابل آن است. در فن مبالغه برای آنکه طرح موثر باشد باید واقعیت را به طرز فوق‌العاده‌ای بزرگ‌تر از آنچه است نشان داد. با این کار توجه اذهان با قوت بیشتر جلب می‌شود. هر دوی این فنون به جای خود مفید و با ارزش‌اند.

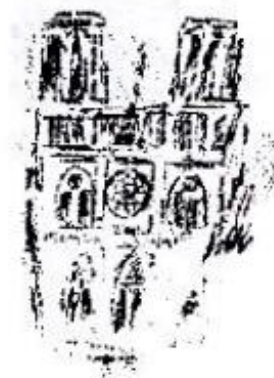
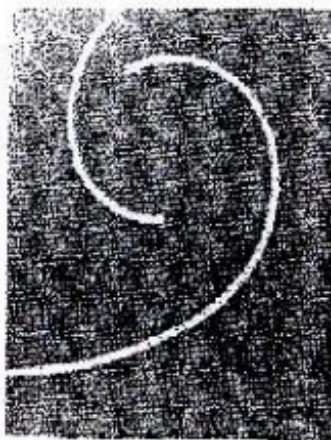
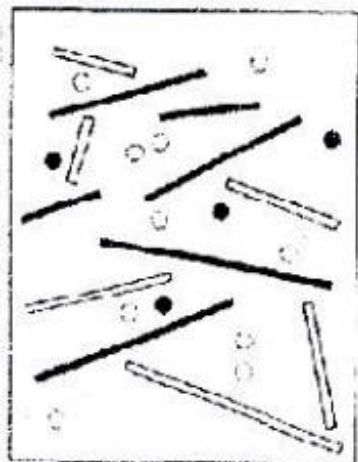

قابلیت پیش‌بینی - ارتجال

قابلیت پیش‌بینی، شکل ۳-۱۵، از نظر فنی، استفاده از نوعی نظم یا نقشه در طراحی است که به آسانی قابل فهم باشد. در این گونه طرحها بیننده خواه از روی تجربه و خواه از روی منطق و یا مشاهدات خود می‌تواند پیش‌بینی کند که عناصر بصری در کل کار چگونه مورد استفاده قرار گرفته‌اند. ولی در فن ارتجال، شکل ۳-۱۶، نظم یا نقشه‌ای آشکار دیده نمی‌شود. این فن از لحاظ عاطفی تأثیری بس قوی و محرک دارد.

پرتحرک - آرام

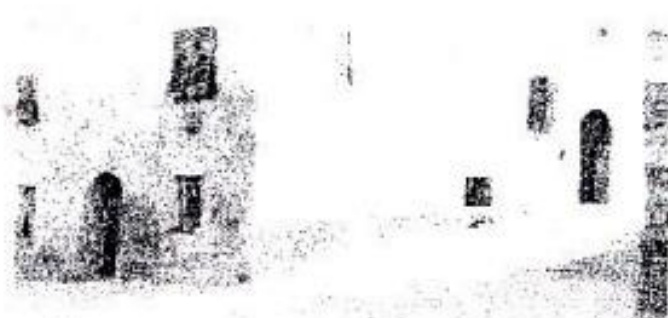
تحر شکل ۳-۱۷، به عنوان یک فن بصری، عبارت است از نوعی شبیه‌سازی یا استفاده از نقوش انتزاعی که تلویحاً تداعی کننده حرکت باشند. فن تحرک بصری دارای حالتی پرتحرزی و زنده است در حالی که فن آرام، شکل ۳-۱۸، حالت بی‌حرکتی و سکون را منعکس می‌کند.

تلویح - بی‌پردگی

در یک پیام بصری فن تلویح وقتی به کار می‌رود که طراح برای نمایاندن تمایزی ظریف آن را برمی‌گزیند و از دادن کیفیت قدرت و وضوح زیاد به بیان پیام پرهیز می‌کند، شکل ۳-۱۹، برخورد تلویحی در طرح باید با برخوردهای بصری ظریفانه و بسیار لطیف همراه باشد. بی‌پردگی، شکل ۳-۲۰، ماهیتاً یک فن آشکارجویی بصری است. در این تکنیک طراح با اطمینان و گستاخی عناصر بصری را به نحوی مورد استفاده قرار می‌دهد که به روشن‌ترین وجه به چشم بیایند.

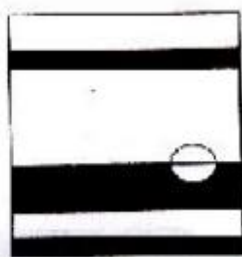
شکل ۳-۱۷ پرتحرک

شکل ۳-۱۸ آرام

بی طرفی - تأکید

شاید به نظر بیاید که بی طرفی، شکل ۳-۲۱، برخلاف اصول و مقاصد طراحی باشد، ولی در هر حال مواقعی است که استفاده از کمترین مقدار عوامل محرک بصری تأثیر بیشتری بر بیننده می‌گذارد و حالت مقاومت و تدافعی وی را برای پذیرفتن پیام در هم می‌شکند. در مقابل این فن تکنیک تأکید شکل ۳-۲۲ وجود دارد که بر یکی از عناصر موجود در طرح تأکید بسیار می‌کند و در نتیجه آنها را در زمینه کار بسیار برجسته نشان می‌دهد.

شکل ۳-۱۹ تلویح

شفافیت - ماتنی

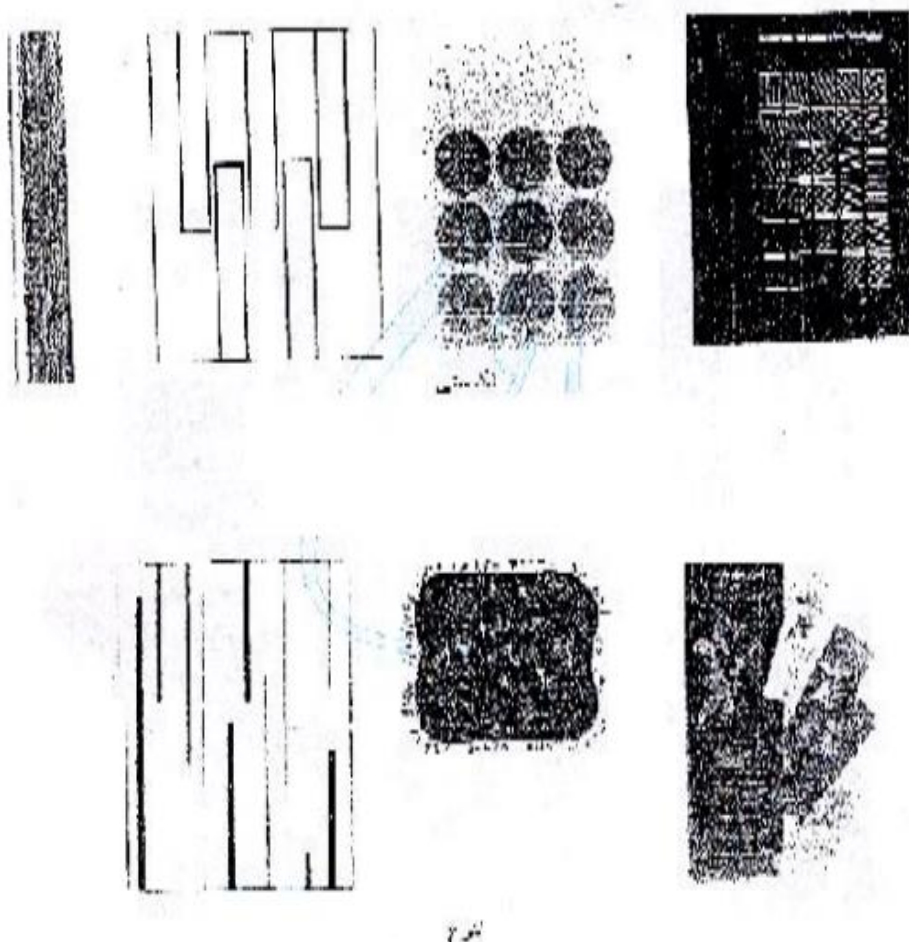
معانی این دو فن از نامشان پیداست. در حالی شفافیت، شکل ۲۶-۶ جزئیات و عناصر از خلال یک دیگر پیدا هستند. و یا به عبارت دیگر از پشت طرح اصلی عناصر دیگری نیز مشاهده می‌شوند، مات بودن، شکل ۲۷-۶ حالت عکس آن را دارد. آنچه در جلو یا پیش طرح وجود دارد جزئیات دیگر را به کلی می‌پوشاند.

قابل توجه مدرسین محترم: حداقل ۴ صفحه در هر هفته برای ارایه محتوای درس و یک صفحه برای خلاصه درس و نمونه سولات در نظر گرفته شود.

یکدستی - تنوع

یکدستی فنی در ترکیب‌بندی است که در آن از یک موضوع به صورت یکنواخت استفاده می‌شود، شکل ۲۸-۶، در حالت تنوع شکل، ۲۹-۶ عکس این معنا صدق می‌کند. هرگاه بخواهیم تنوع و گوناگونی را نشان بدهیم از فن دوم استفاده می‌کنیم اما باید به یاد داشته باشیم که تنوع در یک کمپوزسیون بصری شبیه به تنوع در موسیقی است یعنی هر چند موضوعها و تمهای مختلفی در آن وجود دارد همیشه همگی تحت‌الشعاع یک تم اصلی هستند.

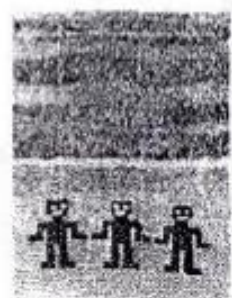
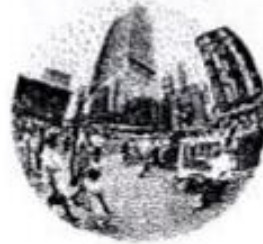
مطابقت با واقع - انحراف از واقع

دقیق بودن، شکل ۳۰-۶، طرح یا تصویر بارزترین خصوصیت دوربین عکاسی است البته می‌توان برای این منظور از نقاشی واق‌گرایانه نیز استفاده کرد. دقت در این مورد بدان معناست که طرح را تا حد امکان شبیه به آنچه که به طور معمول با چشم خود می‌بینیم بسازیم دوربین عکاسی که دستگاهی مشابه چشم انسان است تا حدودی می‌تواند این نیاز را برآورد در نقاشی نیز می‌توان برای ایجاد تاثیرات شبیه به واقعیت تجربی از شیوه پرسپکتیو و سایه - روشن استفاده کرد. این نوع شیوه‌ها در واقع نوع جعل واقعیت است یعنی به کمک شگردهایی خاص به چشم و مغز بیننده وانمود می‌شود که آنچه او می‌بیند واقعی است ولی انحراف از واقع فنی است که با واقعیت ناسازگاری دارد. با این فن در واقعیت به اصطلاح دست برده می‌شود. شکل ۳۱-۶

شکلها از حالت عادی خود خارج می‌شوند و در نتیجه تاثیری تحریک کننده و قوی بر بیننده دارند اگر این فن به درستی مورد استفاده قرار گیرد واکنش بصری حادی در بیننده ایجاد می‌کند.

مطابقت با واقع

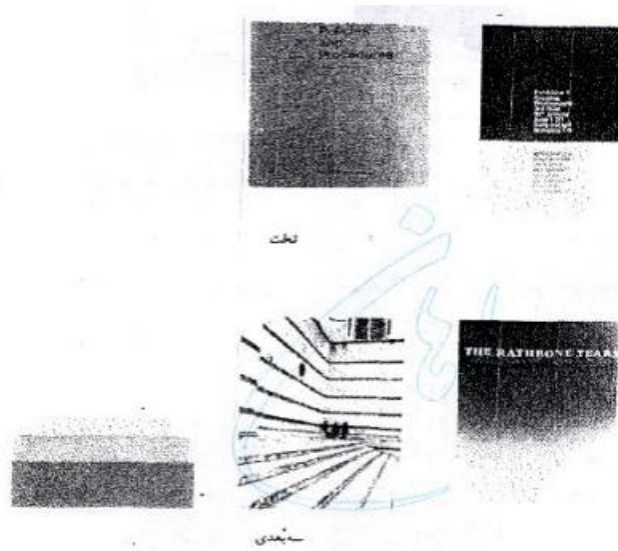

انحراف از واقع

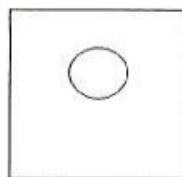
تخت - سه بعدی

این دو فن مربوط به استفاده یا عدم استفاده از پرسپکتیو و سایه - روشن می شود و بستگی دارد به اینکه آیا می خواهیم در طرح از طریق ایجاد یک فضای سه بعدی مصنوعی مشابه محیط خارج را ایجاد بکنیم یا نه، شکل های ۶-۳۳ و ۶-۳۲.

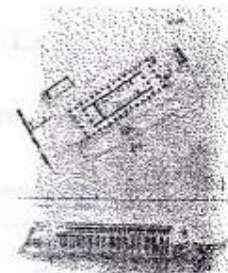
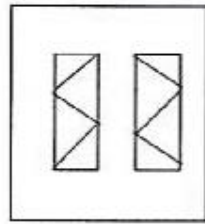
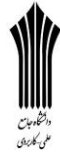

تک عنصری - چند عنصری

تک عنصری بودن طرح عبارت از تمرکز و توجه تمام به روی یکی از عناصر موجود در کومپوزیسیون به تنهایی است، شکل ۶-۳۴ مهم ترین کیفیت این تکنیک در این است که تاکید بسیار زیادی روی یک موضوع دارد حالت عکس آن وقتی است که دو یا چند عنصر بصری را به نحوی در جوار یکدیگر قرار دهیم که به علت همجوار بودن به یکدیگر معنایی خاص بخشند، شکل ۶-۳۵

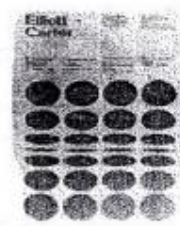
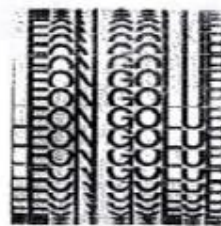
نژاد، عنصری

چند عنصری

ترادفی - درهم

هرگاه توالی عناصر در طرح از روی نقشه و حساب خاص و بیانگر نظم منطقی باشد، این نقوش متوالی و دارای نظم منطقی را اصطلاحاً فن ترادفی می‌نامیم شکل ۳۶-۶ در هم بودن شکل ۳۷-۶ رخ می‌دهد که نخواهیم آشکارا هیچ نوع نظم خاصی را القا کنیم و برعکس. منظورمان نشان دادن بی‌نظمی و تصادفی بودن محل عناصر موجود در طرح باشد.

ترادفی

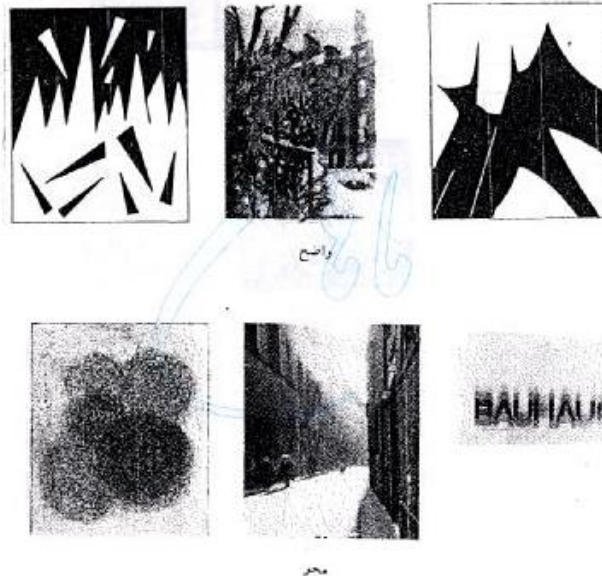
کادرهم

قابل توجه مدرسین محترم: حداقل ۴ صفحه در هر هفته برای ارایه محتوای درس و یک صفحه برای خلاصه درس و نمونه سولات در نظر گرفته شود.

واضح - محو

واضح نمایاندن تصویر ۳۸-۶ فنی است که در آن هم معنا و هم تصویر از روشنی خاص برخوردار می‌شوند. با استفاده از تصاویر دقیق و یا گوشه‌ها و لبه‌های بسیار واضح می‌توان تأثیری بر بیننده به وجود آورد که وی به سهولت معنای طرح را دریابد. شیوه عکس آن محو کردن است شکل ۳۹-۶ که دقت و روشنی تصویر در آن کمتر است ولی حالتی نرم‌تر و محیطی احساسی‌تر در تصویر به وجود می‌آورد.

تکرار - سست پیوندی

تکرار، شکل ۴۰-۶ در اینجا به معنای مجموعه‌ای بی‌انقطاع از واحدهای متصل بصری است این فن به ویژه برای آن نوع بیانهای تصویری که از واحدهایی تشکیل شده‌اند بسیار مهم است. در فیلمسازی معماری و آثار گرافیک اتصال و تداوم فقط به معنای گامهایی مجزا و به دنبال هم نیست، بلکه شامل نیروی منسجم کننده‌ای نیز می‌شود که به کل ترکیب‌بندی استحکام و قوام می‌بخشد ولی هنگام استفاده از فن سست پیوندی بیشتر بر جدایی و یا حداقل اتصالی بسیار ضعیف تأکید می‌شود شکل ۴۱-۶ این فنی است که بدان وسیله کیفیت فردی هر یک از اجزای ترکیب‌بندی بیشتر نمودار می‌گردد ولی در عین حال وجود یک کل واحد نیز تا حدودی حفظ می‌شود.